

leveren. Alle schepen die communautaire havens aandoen moeten bovendien bijdragen voor de financiering van de faciliteiten, of ze afval leveren of niet. Dit moet, samen met steekproeven van de autoriteiten, het probleem van olievervuiling door schepen in gevallen zoals die beschreven werden door het geachte parlements lid, gevoelig doen verminderen.

Voorts zal binnen afzienbare tijd een nieuwe beschikking van het Parlement en de Raad afgerond moeten zijn inzake de instelling van een communautair kader voor samenwerking op het gebied van door ongevallen veroorzaakte of opzettelijke verontreiniging van de zee. Zodra deze beschikking aangenomen is, zal ze vooral de ontwikkeling van gezamenlijk initiatieven zoals werkgroepen en opleidingen mogelijk maken die de bedoeling hebben de maatregelen van de lidstaten tegen illegale operationele lozing door schepen te verscherpen.

(¹) nog niet gepubliceerd.

(2001/C 151 E/074)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3097/00

van Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) aan de Commissie

(4 oktober 2000)

Betreft: Stijging van de olieprijs

Dit jaar is opnieuw gebleken hoe onstabiel de olieprijsen zijn, en de ernstige gevolgen tonen aan hoezeer de Europese Unie voor haar energievoorziening afhankelijk is van koolwaterstoffen. Europa vertegenwoordigt 19,6 % van de wereldoliemarkt; de neiging van het Europees continent om voor zijn energievoorziening op de buitenwereld te rekenen, neemt volgens de studie Europa 2020 van de Europese Commissie nog met gemiddeld 50 à 70 % toe. We stellen nog een derde toename vast in wat er per jaar aan ruwe olie opgepompt wordt — een stijging van 800 000 vaten per dag in afwachting dat de olieprijs gelijke tred met de wereldgroei gaat houden. In tegenstelling met wat er van die energiebron verwacht werd, blijkt de olieprijs eens te meer een wispelturigheid te vertonen die een storende uitwerking op de markt heeft.

Welke maatregelen treft de Europese Commissie onder de gegeven omstandigheden om het hoofd te kunnen bieden aan de energiebehoeften, energiebesparingen aan te moedigen, en ook de ontwikkeling van eigen Europese energiebronnen, door een beslissende impuls te geven aan de hernieuwbare energievormen?

Wat zijn de richtpunten die de Europese Commissie de lidstaten aanbeveelt voor het beheer van hun strategische middelen?

In haar economische vooruitzichten van april verwacht de Europese Commissie dat de inflatie zich dit jaar op 1,8 % handhaaft en volgend jaar 1,7 % bedraagt, in de veronderstelling dat de prijs van een vat olie min of meer stabiel blijft rond de 24,5 dollar. Die veronderstelling beantwoordt niet meer aan de realiteit. Denkt de Europese Commissie bijgevolg haar berekeningen te herzien wanneer ze dit najaar haar economische vooruitzichten bekendmaakt? Houdt ze rekening met de mogelijkheid dat de oliemaatschappijen tot bepaalde afspraken komen om de prijzen op een zodanige manier vast te leggen dat ze de concurrentie kunnen vervalsen, in weerwil van de principes die neergelegd zijn in artikel 81 en 82 van het verdrag?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(24 november 2000)

De nieuwe context van de hoge prijzen op de oliemarkt waarop wat de aanbodzijde betreft de beleidsvormers van de verbruikende landen voor een groot deel geen vat hebben, versterkt de noodzaak om de ontwikkeling voort te zetten van een nieuwe strategie wat de vraagzijde betreft, die gericht is op de geleidelijke vervanging van olie door andere energiebronnen, het groter gebruik van duurzame en alternatieve energievormen, de beheersing van de vraag, de verbetering van de energie-efficiëntie alsmede de bevordering van energiebesparingen, met name in gebouwen. Zoals ze in haar laatste mededeling betreffende de olievoorziening van de Europese Unie (¹), bekend maakte, zal de Commissie tijdens de Europese Raad van Göteborg een energiebesparings- en diversifiëringsplan voorleggen, waarin zowel de

verbetering van de energie-efficiëntie — met name in gebouwen — als de ondersteuning van de ontwikkeling van een nieuwe generatie voertuigen worden behandeld. De toekomst en de respectieve status van de verschillende energiebronnen (olie, steenkool, gas, kernenergie, duurzame energie) vormt het onderwerp van een Groenboek over de continuïteit van de energievoorziening dat door de Commissie vóór het einde van 2000 zal worden aangenomen.

Daar het gaat om het gebruik van strategische reserves, zal de Commissie de voorwaarden onderzoeken waaronder het mechanisme van de strategische olievoorraden kan worden versterkt door de „communautarisering” van het gebruik ervan. Om speculatie tegen te gaan dient gezocht te worden naar de wijze waarop, in navolging van de technieken die op de monetaire markten worden gebruikt, kan worden geïntervenieerd om de volatiliteit van de prijzen te beperken.

Het effect op de economische vooruitzichten ziet er als volgt uit: als de olieprijs in de rest van dit jaar blijft schommelen rond 30 USD per vat, dan komt het negatieve effect van deze hoge prijs op de groei uit op 0,3 % voor 2000 en 0,5 % voor 2001. De hogere olieprijs zou de inflatie met 1 % opdrijven.

Wat het „concurrentie-aspect” betreft, is de Commissie van mening dat ofschoon bepaalde kostprijsbestanddelen van lidstaat tot lidstaat kunnen variëren, dergelijke prijsverschillen exclusief accijnzen en belastingen tussen lidstaten, enkel kunnen worden verklaard door oligopolistisch gedrag en een gebrek aan concurrentie in de distributiesector. Naar aanleiding van een dergelijke analyse rijst vanzelfsprekend de vraag of er al dan niet inbreuk op het mededingingsrecht wordt gemaakt en met name of er mogelijk sprake is van kartelvorming (prijzafspraken). In een aantal lidstaten is door de nationale autoriteiten een onderzoek hiernaar ingesteld. In Italië en Zweden hebben de mededingingsautoriteiten oliemaatschappijen al sancties opgelegd. Het is van essentieel belang tot een meer open en concurrentiegericht structuur in de sector brandstofdistributie te komen. Algemeen gezien, is in dit verband de ontwikkeling van een volwaardige interne markt voor geraffineerde producten (op groothandelsniveau) van doorslaggevend belang waardoor elke distributeur de gelegenheid krijgt zich gemakkelijk en tegen concurrerende prijzen te bevoorraden, ook buiten de nationale raffinadeurs om.

(¹) COM(2000) 631 def.

(2001/C 151 E/075)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3105/00
van Florence Kuntz (UEN) aan de Commissie

(26 september 2000)

Betreft: BTW-tarieven in het restaurantbedrijf in de Europese Unie

Een aantal lidstaten waaronder Spanje en Portugal hebben bij hun toetreding tot de Europese Unie afwijkingen van het Verdrag op het stuk van de BTW verkregen, waarmee de op hun grondgebied bestaande praktijk van verminderde of lage BTW-tarieven in het restaurantbedrijf werd geregulariseerd. Deze zogenaamde overgangsbepalingen — waarvoor echter geen uiterste datum ter beëindiging ervan is vastgesteld — zijn blijkbaar in 1992 van kracht geworden en de wetgeving terzake is de zesde BTW-richtlijn.

Bijgevolg zijn een aantal lidstaten die een verhoogd tarief in het restaurantbedrijf hanteren, door deze concurrentievervalsing zwaar benadeeld zowel op het stuk van de werkgelegenheid, aangezien in deze bedrijfstak vele mensen werkzaam zijn, als op het stuk van de omzet.

Kan de Commissie het volgende mededelen:

- Waarom is geen precieze datum vastgesteld ter beëindiging van de overgangsperiode waarvan een aantal lidstaten van de Gemeenschap inzake BTW profiteren en onder welke voorwaarden kan aan de Raad van Ministers van Economische en Financiële Zaken een precieze datum worden voorgesteld ter beëindiging van genoemde periode?
- Welke maatregelen kunnen worden overwogen opdat onverwijld een einde wordt gemaakt aan de ernstige schendingen van de beginselen van het mededingingsbeleid van de Europese Unie in deze bedrijfstak?
- Waarom is het krachtens bepaalde bepalingen van de zesde BTW-richtlijn voor de landen die niet van haar bepalingen afwijken, onmogelijk het BTW-tarief in het restaurantbedrijf te verlagen?